

– er det fremlagte forslag nu forbedret så meget i forhold til udvalgsbetænkningen, at vi ikke vil afvise det i SF. Den foreslåede domstolsstyrelse er nu blevet så uafhængig af Justitsministeriet, at vi vel kan være den bekendt ude i verden også i forhold til de internationale regler. Vi havde stadig væk foretrukket, at Domstolsstyrelsen enten var blevet helt selvstændig eller havde fundet et andet ministerium end politiets.

Statsministeriet er foreslået flere steder, og det er stadig væk værd at overveje, og det bør altså drøftes under udvalgsbehandlingen.

Men man kan komme langt med selvstændighed, også dér, hvor vi står nu. Det forudsætter, at hele administrationen holdes fri af Justitsministeriet, og at i hvert fald chefstillingerne slås op. Det synes jeg altså også lige, vi skal have klarhed over i dag. Jeg forstår godt, at organisationerne siger, at kontinuitet og trykthed, og hvad ved jeg, i ansættelsen er det vigtigste; men hvis man begynder at kunne genkende hele systemet her i den næste afdeling, så er der altså noget galt. Mennesker bliver dog vel ved med at tænke sådan lidt, som de nu er vant til, og det har jo været noget af den kritik, man har fremført over for dommerne, at selv om de sådan formelt set var uafhængige, så var de altså alle sammen vokset op i det samme radisebed. Derfor ville det altså være gavnligt, om man fik nye folk ind og ikke bare mennesker, der forsikrede, at de var uafhængige.

At styrelsen kan fremsende sit budget til Folketinget, bør nok også op i selve lovteksten. Det er der flere, der har bedt om, Advokatrådet f.eks. Det er vigtigt, at både pligter og rettigheder fremgår af selve lovteksten. Jeg vil også minde om, at Advokatrådet oprindeligt i sit menneskerettighedsprogram anbefalede, at domstolene blev helt uafhængige af regeringen. Flere, bl.a. Advokatrådet og Center for Menneskerettigheder, mener så også, at – det er også en af de ting, jeg synes, vi skal kigge på – ombudsmanden bør have kompetence over for styrelsen, idet de med rette gør gældende, at styrelsen jo ikke er en domstol, altså styrelsen er et andet organ, end domstolene er. Og det er vel lidt for bøvet, hvis man ligefrem skal have en hel retssag i gang, hvis der skal klages over afgørelser truffet af Domstolsstyrelsen. Men det kan vi så snakke om.

Selve sammensætningen af Domstolsstyrelsen er måske en anelse bombastisk. Otte ud af elleve er systemets folk. Der er en stor overvægt

af højesterets- og landsdommere. I øvrigt vil jeg godt lige vide, og det vil jeg godt spørge justitsministeren om: Hvor er Sø- og Handelsretten blevet af? Hvad hører den hjemme under? Har den indstillingsret til en af landsdommernes pladser? Den er ikke nævnt på det sted. Jeg går ud fra, at det er en forglemmelse.

En af de gode ting, der er kommet ind her, efter at udvalgets forslag er blevet til et lovforslag, er, at Procesbevillingsnævnet er flyttet fra Justitsministeriet til Domstolsstyrelsen. Det nævner jo også et af SF's børn, og vi er stolte af det, selv om det er blevet til i en lidt sær alliance mellem SF, Socialdemokratiet og Fremskridtspartiet, og vi kan jo så glæde os over, at sådan lidt langsomt og efterhånden kommer det danske domstolssystem på niveau med intentionerne i grundloven og menneskerettighedskonventionerne. Og hertil hører så også Procesbevillingsnævnets frigørelse fra ministeriet.

Dommerudnævnelsesrådet er som sagt også blevet bedre, end det var i udvalgsbetænkningen. Ministeren er nødt til at følge indstillingerne både til dem, der skal sidde i rådet, og til de dommere, de udpeger.

Jeg vil godt her have lov til at spørge om to ting, en, som der næppe kan svares på nu, men som vi kan overveje, og en anden, som der skal kunne svares på.

Den, der næppe kan svares på, er, om det ikke vil tage grusomt lang tid, inden vi får en reel fornyelse igennem. Hvis man ser på, hvordan det dér dommerudnævnelsesråd bliver sammensat, så er det altså sig selv, man kommer til at møde lang tid fremover, og det er ikke sikkert, at det vil være det bedste.

Men jeg vil godt her spørge, hvad der i grunden sker, hvis ministeren ikke vil følge indstillingen til dommere. Så skal det i Retsudvalget, står der så, eller i Folketinget, men hvad så? Der er ikke gjort rede for, hvad der så skal ske. Hvad er processen? Jeg vil godt lige have at vide, hvad der er tænkt på.

Der er også spørgsmålet om, hvordan man får andre ind end de sædvanlige, hvor der altså åbnes op for advokater og folk i ministerierne osv., og så står der for advokaternes vedkommende, at de kan få en prøvetid, som er betydelig kortere. Det er en vældig god idé. Jeg vil godt spørge: Har man ikke tænkt på, at der var andre end Slotsholmen og Advokatrådet – for nu igen at sige, at det er sig selv, man møder. Kunne man ikke forestille sig, der også var fremragende advokater, f.eks. i nogle af de pri-